

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **KRUPA Martin**

Obor: herectví ALD

Oponent diplomové práce: MgA. Branislav Mazúch

Bakalářská práce Martina Krupy nese název Hercovo bytí. Čtenář by tudíž mohl nabýt dojmu, že se autor pokusí o reflexi toho, co to je být hercem, z komplexnějšího hlediska. Nicméně už v abstraktu upřesňuje autor téma a říká: „Téma (Hercova bytí) vytváří pohled na to, jak umělecký život dokáže při studiu herectví změnit mentalitu, názor, vývoj a postoj mladého člověka a začínajícího herce.“

Jelikož jde o práci memoárového typu, tvrdošijně a poctivě „subjektivní a sebezobcovací“, jak píše autor, přesnější by byl název typu „Můj život v herectví“, „Já, herec“, „Moje bytí jako herce“. Sedm let vzdělávacího procesu na hereckých školách je reflektováno v sedmi kapitolách, ve kterých autor pojmenovává „klady a zápory studia“ na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě, na KALD DAMU v Praze a také na londýnské Rose Bruford College. V závěru své práce Martin Krupa reflektuje také práci na své první ročníkové diskové inscenaci Barunka is leaving a na svém sólovém projektu Borderline-Syndrom.

Autor přesvědčivě a se suverenitou sobě vlastní popisuje a hodnotí zlomové okamžiky studia herectví od přijímacích pohovorů, přes tlumočení záměrů svých vedoucích pedagogů (Martin Františák, Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský, Csongor Kassai, Raymi Quiroga) až po dílčí úspěchy, nenaplněné výzvy, omyly, resp. zklamání, která se v autorově podání jeví být nevyhnutelná.

Citují: „Hercovo bytí v prostoru s názvem DAMU není vždy jednoduché a herec se musí všemi dostupnými prostředky ovládat, uklidňovat, přizpůsobovat, odstupovat od věcí s nadhledem a být velkým pragmatikem a bláznem.“ Martin Krupa se ve své práci soustavně a soustředěně zabývá sebou a tato jeho důslednost je tím, co nutí čtenáře číst jeho práci bez přerušování. Autor přitom velmi citlivě a chytře pracuje s citáty (Louis Juvet, Declan Donnellan, Boris Rösner, Jiří Havelka, Šimon Krupa), které potvrzují, nebo rozvíjejí jeho reflexe a postřehy.

Jazykově je práce na nadprůměrné úrovni a autor přesně ví, odkud kam ve své autentické (sebe - a okolí-) kritické reflexi směřuje. Snesitelný, ba dokonce sympatický je nakonec také patos, který této práci a jejímu autorovi je tak vlastní. Dovolím si vytrhnout jedno souvětí z kontextu, protože se mi pro tuto práci jeví signifikantní, cituji: „...i s touto myšlenkou, že mi bude vytýkáno patosové podání, jsem do toho mile rád šel ...“ Ovšem pro bakalářskou práci Martina Krupy ještě charakterističtěji působí slova Otise Reddinga „Jsem ztělesněný krystalický tvar sebevyjádření.“ Já bych jenom dodal, že pokud jde o písemnou výpověď Martina Krupy, tak o tom nemám pochyby.

Otázka:

Ve své práci píšete: „... většina hereckých profesorů na Rose Bruford College nechtěla, aby někdo něco předstíral a hrál, všichni si přáli a chtěli, abychom to doopravdy cítili, i když je to falešné, ale přesto to pro nás bylo opravdové a my si to samostatně mohli užít také...“ Porovnejte tento požadavek britských profesorů s požadavky a cíli, které sledoval ve vašem hereckém vedení Csongor Kassai, resp. Martin Františák. Dále pak by mě také zajímalo, co je potřeba k tomu, aby mohl herec doopravdy cítit něco, co nezná, s čím se nikdy nesešel a navíc také něco, co je falešné, jak píšete?

Bakalářskou práci Martina Krupy **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 14.9. 2017

MgA. Branislav Mazúch

.....

p o d p i s